

100
מכין ל

מס' תעודת זהות (אנא כתבו בכתב קריא!):
בוחן בדיני עונשין 01, תש"ף (סמסטר א')

ד"ר הדר דנציג-רוזנברג

הנחיות:

משך הבוחן: 75 דקות.
חומר עזר מותר: חוק העונשין נקי מרישומים.
שימו לב: אין לחרוג מהמקום המוקצה עבור כל תשובה! חריגה לא תיקרא!
אנא כתבו בעט שחור או כחול בלבד.

חלק א' - 40 נקודות

נתחו את היסוד העובדתי הקבוע בהגדרת העבירות הבאות. במידה שמופיע בהגדרת העבירה גם רכיב המהווה יסוד נפשי, אנא ציינו כי מדובר ביסוד נפשי. אין צורך לנתח את היסוד הנפשי במידה שהעבירה "שותקת".

1. סעיף 285 לחוק העונשין:

"עובד הציבור הנמנע במזיד למלא חובה המוטלת עליו על פי דין, דינו - מאסר שלוש שנים, זולת אם היה מילוי החובה כרוך בסכנה גדולה מזו שאדם בעל כוח ומרץ רגילים יכול לעמוד בה".

אדם הציבורי - נסיקה. הנמנע - התחמק (מחזק וידיה) מצד - איסור נפשי
חובה המוטלת עליו על פי דין - נסיקה. זולת אם... יכול ולאמצקה - נסיקה.
זוהי עבירה התחמקות קטנה.

2. סעיף 336 רישא לחוק העונשין:

"הגורם שלא כדן שיפעילו על אדם או שאדם ייקח רעל או דבר מזיק אחר, בכוונה לפגוע בו או בזולתו או להרגיזו, דינו - מאסר שלוש שנים".

הגורם - התחמק. שאם כדן - נסיקה. אישול - תוצאה. אדם - נסיקה. "קח - תוצאה.
הוא אלו דבר מצד אחר - נסיקה. קטנות אישול - תוצאה. נפשי - נסיקה.
הוא אלו דבר מצד אחר - נסיקה. אישול - תוצאה. אדם - נסיקה. עבירה - נסיקה.
זמן כוונה.

3. סעיף 417(א) לחוק העונשין:

"המתחזה לעשות מעשה כישוף בכוונה לקבל דבר, דינו - מאסר שנתיים".

המתחזה - התחמק. כישוף - תוצאה. אדם - נסיקה. כוונה לקבל דבר - נסיקה.
עבירה - התחמק. זמן כוונה.

4. סעיף 491 לחוק העונשין:

"המסרב להגיש עזרה שיש ביכולתו להגיש, כשהוא נדרש לכך מאת עובד הציבור לנוכח עבירה בעיצומה או ספינה נטרפת או דליקה, שטפון, רעש או כל אסון אחר לציבור, דינו - מאסר חודש ימים".

המסרב להגיש עזרה - (המנהל) (דקיג מחב) (שירה). שיש זינאל להגיש - נסיקה.
 כשזאל נדרש... ט אלמון אחר לצידור - נסיקה.
 ב'יה צדירה (המנהל) קמחל

חלק ב' - 40 נקודות

1. א. מנו את מטרות הענישה הקלאסיות והסבירו בקצרה כל מטרה (8 נקו). (הרמלה, הרחקה, שיקום, גמול).

* גמול - מורה קלאסית הנולד מהנישה של המטלה על העבר, ואם מטלה על
 מטלה אסור, ולא מטלה המצאה, אלא הוא צריך להינש בעזרה שגובה על הניש, דכורה מינה.

* הרחקה - יש הרמלה ספציפית, ביאומיה שנתם אדם שמשו עבירה נכד, שלא יזעה אל שוב
 וילנש שכן אהיה אשימו ל ערני המצרה, איס המטלה בלוי, שמתירה להקאל שמינה אהיה זה
 מאזם פחד, ולכן גרעה אנשים צורה עבירה העלוי.

* הרחקה - אם אדם אזהר פחד, נעש אלא עכאה נכד אהיה, אלא מהחירה ולכן איה. כך נינש
 מתוך אהנה אזה עבירה * שיקום - רפאים אזה פחד, נעש אלא נכד. אהנה אלא שכן

פא מתהניש, אהן נכד. הפליאה, יש עזרה אהנו 'צדוק אהיה' שיקום וכן ינו מהטלא כחל מסוס אהנה.

ב. במאמר "צדק עונשי וצדק מאחה: שני פנים למשפט הפלילי" דנות מחברות המאמר בשאלה האם גישת הצדק המאחה היא בעלת פוטנציאל להשיג את תכלית הגמול. המחברות מונות שלוש עמדות קיימות בתשובה לשאלה זאת. ציינו והסבירו בקצרה שתיים מן העמדות המוצגות במאמר (12 נקו).

* ואם אהיה אהשיג אהנה בל
 * מ'צדוק אהנה (אפה) הצדק המאחה אינו אהשיג אל גמול המיוול כיון שלש הצדק
 הנהנה יש רכיון אהנה אל המשה איך לא אה הטאה, ולכן הצדק יהיה אל שיקום ואינו תרוד
 המכה ואל אל האוש אש גוב המיוול. יכול אהיווה מכה בו אצט אצרה עבירה אה לא יקול
 איה חנה מסוס' אני הצדק המאחה לק כה סמרי. (2) הנישה הפנה אימה שלצק המאחה
 יש אהפנה אהנה אל גמול המיוול, כיון שזם ההיחך יהי היא סוס של אהנה הנאסם, לקם
 פיה ההיחך הנאסם 'צדק' אהנה פ'בי'יו או אהנה אהנה כמו אהנה שלד אה
 אהנה אהנה אהנה הנהנה.

יש לה לוד!

